

துன்னையூர் வாசரும்
ஒய்வுபெற்ற ஆசீரியையுமாகிய
திருமத் வேலூர்மயிலூர் வெட்சையாசாரியா
அவர்களின்
நினைவு மலர்

உ
சிவமயம்

யாழ்ப்பாணம் வடமராட்சி

வடதுன்னையம்பதி வாசரும்

துன்னாலை காசிநாத வித்தியாசாலை ஸ்தாபகர்

திரு.மயீஸ்வாகனம் காசிநாதர் அவர்களின்

கனிஷ்ட புத்திரியும்

இலங்கை மின்சார சபையின்

ஓய்வுபெற்ற பிரதம எழுதுவினைஞர்

திரு.சின்னப்பா வேலும் மயீலும் அவர்களின்

பிரிய பத்தினியும்

துன்னாலை காசிநாத வித்தியாசாலை

முன்னாள் ஆசிரியையுமாகிய

திருமதி:வே!இலட்சுமி அம்மா

அவர்களின் மறைவு குறித்த

நினைவுமலர்

27.06.2004

அமரர்
திருமதி இலட்சுமி அம்மா வேலும்மயிலும்

பிறப்பு
05
•
12
•
1920

இறப்பு
28
•
05
•
2004

திதி வெண்பா

தாரண வருடம் வைகாசி பதினைந்து
முண்ட திதி பூர்வாங்க நவமியில்
நேரான வழி வாழ்ந்த இலட்சுமி அம்மா
நிறைவுடன் நிமலனடி சேர்ந்தார் காண்.

உ
சிவமயம்
திருச்சீற்றம்பலம்

விநாயகர் வணக்கம்

விநாயகனே வெவ்வினையை வேரறுக்க வல்லான்
விநாயகனே வேட்கை தணிவிப்பான் - விநாயகனே
விண்ணிற்கும் மண்ணிற்கும் நாதனுமாந் தன்மையினால்
கண்ணிற் பணிமின் கனிந்து.

தேவாரம்

இடரினும் தளரினும் எனதுறு நோய்
தொடரினும் உன்கழல் தொழுதெழுவேன்
கடல்தனில் அமுதொடு கலந்த நஞ்சை
மிடரினில் அடக்கிய வேதியனே
இதுவோ எமையாளுமாறு ஈவதொன்
றெமக்கில்லையேல்
அதுவோ உனதின்னருள்
ஆவடுதுறை அரனே

(திருஞானசம்பந்தர்)

பூவினுக் கருங்கலம் பொங்கு தாமரை
ஆவினுக் கருங்கலம் அரனஞ் சாடுதல்
கோவினுக் கருங்கலங் கோட்ட மில்லது
நாவினுக் கருங்கலம் நமச்சி வாயவே.

திருவாசகம்

யானேபொய் என் நெஞ்சம்
 பொய் என் அன்பும் பொய்
 ஆனால் வினையேன் அமுதால்
 உன்னைப் பெறலாமே
 தேனே அமுதே கரும்பின்
 தெளிவே தித்திக்கும்
 மானே அருளாய் அடியேன்
 உனை வந்துறு மாறே.

திருவிசைப்பா

நீறணி பவளக் குன்றமே நின்ற
 நெற்றிக் கண்ணுடையதோர் நெருப்பே
 வேறணி புவன போகமே யோக
 வெள்ளமே மேருவில் வீரா
 ஆறணி சடையெம் அற்புதக் கூத்தா
 அம்பொன் செய் அம்பலத் தரசே
 ஏறணி கொடி எம் ஈசனே உன்னைத்
 தொண்டனேன் இசையமாறு இசையே.

திருப்பல்லாண்டு

சீருந் திருவும் பொலியச் சிவலோகநாயகன் சேவடிக் கீழ்
 ஆரும் பெறாத அறிவு பெற்றேன் பெற்றதார் பெறுவாருலகில்
 ஊரும் உலகுங் கழற உள்ளி உமை மணவாளனுக்காட்
 பாடும் விசும்பும் அறியும் பரிசுநாம் பல்லாண்டு கூறுதுமே.

திருப்புராணம்

இறவாத இன்ப வன்பு வேண்டிப் பின் வேண்டுகின்றார்
 பிறவாமை வேண்டு மீண்டும் பிறப்புண்டே னுன்னையென்றும்
 மறவாமை வேண்டு மின்னும் வேண்டு நான் மகிழ்ந்து பாடி
 அறவா நீ யாரும் போதுன்னடியின் கீழிருக்க வென்றார்.

திருப்புகழ்

இசைந்த ஏறுங் கரியுரி போர்வையும்	எழில்நீறும்
இலங்குநூலும் புலியதளாடையு	மழுமானும்
அசைந்த தோடுஞ் சீரமணி மாலையு	முடிமீதே
அணிந்த ஈசன் பரிவுடன் மேவிய	குருநாதா
உகந்த சூரன் கிளையுடன் வேறற	முனைவோனே
உகந்த பாசங் கயிறொடு தூதுவர்	நலியாதே
அசைந்த போதென் துயர்கெட மாமயில்	வரவேணும்
அமைந்த வேலும் புயமிசை மேவிய	பெருமாளே.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
 கோன்முறை யரசு செய்க குறைவிலா துயீர்கள் வாழ்க
 நான்மறை யறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
 மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

துன்னாலை வடக்கு

திருமதி வேலும் மயிலும் இலட்சுமீஅம்மா
வாழ்வுப் பாதையில் ஊரும் , உறவும்

சீரேறு துன்னை ஊர் - இந்த
சிறப்போடு உலகமெல்லாம் புகழும் ஊர்
பலவினக் கனிகள் கிடைக்கும் - துன்னையில்
பாயும் நன்னீர் வயல்வரம்பையுடைக்கும்
மொட்டைக் கறுப்பன் நெல்லினை விளைக்கும் - அதனால்
மெத்தக் குடிகள் எல்லாம் செழித்தோங்கும்
நல்லோர் வாழும் ஊர் - கற்றோர்
நாடும் வேளாளர் புடை சூழ் ஊர்
செல்வர் செறிந்த ஊர் - புலவர்
செழும் கல்விக்கு சிறப்பிடம் செய்யும் ஊர்
மறையோர்கள் வாழும் ஊர் - வீர
மறவர் விளைநிலம் இவ்வூர்
வல்லியானந்தக் கணபதியை நித்தம் தொழுது
வளமிது வாழ்வினைப் பெற்றிடும் ஊர்
கற்பதற்கு கல்விக் கூடம் சமைத்த
காசிநாதர் நாகமுத்து தம்பதிகள் வாழ்ந்த ஊர்
காசிநாதர் சதிபதியின் பிள்ளைகளாய்
கனகசபாபதி , செல்லம்மா , நமசிவாயம்
இலட்சுமியம்மா உதித்த ஊர் இவ்வூர்.

முன்செய்த தவப்பலத்தாலும்
முழுது நிறைந்த மனநலத்தாலும்
தந்தையை தன் நான்கு இரண்டு வயதில்
இழந்திட்டபோதும் இலட்சுமி அம்மா
அன்புத்தாய் , அண்ணன் , அக்கா உதவியுடன்
தன் கல்வியைத் தடையின்றிப் பெற்றிட்டார்.

தந்தையின் பள்ளியில் கற்றிட்டார்
 ஏற்றம் பெற கட்டைவேலி மெதடிஸ்தமிசன்
 வேம்படி மகளிர் பாடசாலை சென்று கற்றிட்டார்
 ஆசிரிய பயிற்சியையும் இளவாலைக்
 கொன்வென்றில் பெற்றிட்டார்
 மூத்தண்ணர் அடிச்சுவட்டில் ஆசிரியப் பணியை
 தந்தையின் பள்ளியில் தொடர்ந்திட்டார்
 பத்து இரண்டு வயதில் கற்பித்தல் பணியில் சிறந்திட்டார்
 கவலைகள் யாவும் மறந்திட்டார்
 கண்அவன் தன் மைத்துனன் வேலும் மயிலும்
 கரம்பிடித்திட்டார்
 ஐயிரண்டு திங்களில் இராஜலட்சுமியைப் பெற்றிட்டார்
 அடுத்தாண்டில் இராஜேஸ்வரியும் வந்திட்டார்
 ஆசைக்கோர் ஆண்மகனை வேண்டிட
 ஆண்டவனும் காசிதாசனைத் தந்திட்டார்
 அன்புக்கோர் ஜெயலட்சுமியும்
 இனிமைக்கோர் இளையவர் சிவசுப்பிரமணியமும்
 (ஆனந்தனும்) கிடைத்திட்டார்.

தாய் , தந்தை , மூத்த தாய் மாமன் , பாட்டி
 சொல்வழி பிள்ளைகள் வளர்ந்திட்டார்
 காசிதாசனும் பல்கலைக்கழகத் தெரிவில் இடம்பெற்றிட்டார்
 விஞ்ஞானப் பட்டதாரியான பின்பும் வெளிநாடு சென்றிட்டார்
 பின் இளையவர் ஆனந்தனும் ஜெயலட்சுமியும்
 இலண்டன் மாநகரில் வசித்திட்டார்.

இலண்டன் சென்ற மருகன் கமலநாதனும்
 இவ்வூர் வந்திட்டார்
 இராஜலட்சுமியும் - கதிரமலையும்
 இராஜேஸ்வரியும் - கமலநாதனும்

இவ்வூரில் வாழ்ந்திட்டார்
 காசிதாசனும் சாந்தியைக் கைப்பிடித்திட்டார்
 ஆனந்தனும் மதிவதனியைக் காதலித்து கரம்பிடித்திட்டார்
 ஜெயலட்சுமியும் கணக்காளர் முருகநாதனை
 களிப்புடனே ஏற்றிட்டார்
 இவை யாவும் கண்டு இலட்சுமி அம்மாவும் இன்புற்றார்
 பேரப்பிள்ளைகள் கிரிசாந்தி , கிரிதரனுடன்
 தினமும் வாழ்ந்திட்டார்
 கஜேந்திரன் , ஜனனி , கிருஸ்ணி ,
 அட்சுதன் , சிந்துஜன் , சுஜேன் ஆகியோரை
 ஆண்டுதோறும் பல தினங்கள் கண்டு
 பரவசம் அடைந்திட்டார்
 பாரததேச தலயாத்திரையும் இருமுறை மேற்
 கொண்டு இன்புற்றார்

சுகமும் துக்கமும் சுழலும் சக்கரம் என்பதற்கிணங்க
 தாலாட்டி சீராட்டி வளர்த்த தாயை 1971 ல்
 அன்பிற்குரிய மூத்த அண்ணனை 1982 ல்
 ஆசைக்குரிய அவர் தம் கணவனை 2000ல்
 இழந்து தவித்திட்டார் இது போதாது என்று 2002 ல்
 அன்பினைப் பொழிந்த அடுத்த அண்ணனையும்
 இலண்டனில் இழந்திட்டார் இந்நிலையில்
 சாவேது , பூவேது , வாசமேது என்று வெறுத்திட்டார்

மூத்த மகன் டுபாயில் இருந்து வந்து செல்ல
 இளைய மகனும் இளைய மகளும்
 இளைய ஆண்பிள்ளைகளை
 அழைத்து வந்து சூழ்ந்திருக்க
 மூத்த மகளும் அடுத்த மகளும் அவர்தம்
 மகளும் மகனும் அருகிருக்க

தந்தையும் தாயும் தமையன்மாறும்
கணவரும் அழைப்பு விட
அகன்றார் அகிலத்தை விட்டு
அவர்கள் தம் பாதடிக்கு
ஆண்டு 2004 மே 28 ல்

உளரும் உறவும் நட்பும் கூடியிருக்க
உறவுகள் கொழும்பில் வவுனியாவில் இறந்து வருகைதர
உறவினர் நண்பர்களின் தொலைபேசி
துயர்துடைப்பு வார்த்தைகள்
பாரின் பல பகுதியில் இருந்து பறந்து வர
உறவின் வழிப் பிள்ளைகள் பேரப்பிள்ளைகள்
எனப் பெருங்கூட்டம் தீப்பந்தம் ஏந்த
கற்றோர் புகழ் அஞ்சலி செலுத்த
அக்காவும் பிள்ளைகளும் பேரப்பிள்ளைகளும்
உற்றவரும் அழுது புலம்ப
பேரிகை முழங்க , இளையமகன் ஆனந்தன்
முன் நடக்க புறப்பட்ட புகழ் உடல்
தீயுடன் தியான்காடு
மயானத்தில் சங்கமமானது 2004 மே 29 ல்

வினைப்பயனை வெல்வதற்கு விதியில்லை
பிறப்போர் யாவரும் இறப்பது திண்ணம் என்னும்
நீங்கள் எண்பத்து நான்கு வயதில் சென்றதெங்கே ?
எம்மையெல்லாம் பதைபதைக்க விட்டு சென்றதெங்கே ?
உங்கள் அண்ணன் , அம்மா , அப்பா
அன்புக் கணவனுடன் வானூலகில் கூடி வாழ்வதற்கே !

சுபம்

தாயும் பாசமும்

நம்மைப் பெற்றெடுத்த தாயின் பெருமை எவ்வளவு என்று அளவிட முடியாது. எந்தப் பாசத்தையும் தாய்ப்பாசம் என்பது வென்றிடும். தாய்மை என்பது பிரதிபலன் கருதா உதவி. எனவே தாயின் பெருமை அளவிட முடியாதது என்பது அனைவரும் அறிவோம்.

பட்டினத்தார் திருவெண்காடு திருத்தலத்தில் தங்கி இருந்த போது அவரின் தாயார் திருவடி சேர்ந்தார் என்பதை இறைவன் திருவருளால் உணர்ந்து ஈமக்கிரியைக்கு வந்து அங்கு அவர் பாடிய பாடல்கள் மூலம் தாயின் பெருமையை நன்கு உணரக் கூடியதாக உள்ளது.

ஐயிரண்டு திங்களாய் அங்கமெல்லாம் நொந்து பெற்றுப்
பையல் என்ற போதே பரிந்து எடுத்துச் - செய்யவிரு
கைப்புறத்தில் ஏந்திக் கனகமுலை தந்தானை
எப்பிறப்பில் காண்பேன் இனி.

ஆண்பிள்ளை பெண்பிள்ளை என்றும் பாராது பெற்றெடுத்து சீராட்டி வளர்க்கும் தாயாருக்கு நாம் செய்ய வேண்டிய கடன்கள் தான் எவ்வளவு? தன் உடலிலுள்ள சக்தியை எல்லாம் தந்து நம்மை வளர்த்த தாயானவள் தளர்ச்சி அடைந்த முதிய வயதில் நாம் செய்யும் பணிவிடைகள் தான் மிகவும் உயர்ந்தது.

சகலத்திலும் சிறந்தது தாய்ப்பாசம் , நமக்கு ஒன்று என்றால் தன் உயிரையே தரும் தன்மை மிக்கது தாய்ப்பாசம். இந்தப் பாசமிகு தாய்மையின் பெருமை என்னவென்பது யாரால் தான் அறிய இயலும்.

புல்லினம் முதல் சகல உயிர்களும் தாயால் போற்றி வளர்க்கப்படுகின்றன. எனவே இவ்வுலகில் தாய்மையின் பெருமை அளவிட முடியாத செயல் ஆகும்.

தாயிற் சிறந்த கோயில் இல்லை . எனவே நம்மைப் பெற்றவளே நமக்கு முதல் தெய்வம் எனலாம்.

நமக்கு முதல் ஆசிரியையாய் இருந்து வளர்த்து அறிவு புகட்டி, சீராட்டி, பாராட்டி வளர்த்த நம் தாய் எவ்வளவு உயர்ந்தவள். தாயின் பெருமை என்றும் இவ்வுலகில் அளவிட முடியாது. எனவே நம்மைப் பெற்ற தாயை நாம் என்றென்றும் போற்றி வணங்குவோமாக.

காசீனித் தெய்வங்கள்

பாரினிலே யெமைப்பயந்து பாலமுத மினிதூட்டிச்
சீர்பெறவே தாலாட்டிச் செல்வமுற வளர்த்தெடுத்து
ஊர்முழுதுங் கொண்டாட உயர்நிலையில் வைத்துதவும்
தார்குழல்சேர் அன்னையென்பாள் தரணிதனில் தெய்வமென்ப.

கல்விதனை யெமக்கூட்டிக் கண்ணதனைத் திறந்துவைத்துப்
புல்லரெனத் திரியாமற் புவிதனிலே வாழ்வு தந்து
நல்லியல்பே பெரிதமைய நலமெல்லாம் வருவிக்கும்
தொல்லுலகில் தந்தையென்பான் தோற்றுமொரு தெய்வங்காண்.

அவனிதனில் வாழ்வுபெற வஞ்ஞான விருள்கடிந்து
புவனமெலாம் பெரிதுவக்கும் பெருங்கல்வி தனையூட்டிப்
பவக் கடலைத் தயக்கமின்றிக் கடப்பதற்குத் துணைபுரியுந்
தவப்பொருளாம் சற்குருவே சாருமொரு தெய்வமென்ப.

அதிவீரராம பாண்டியன் இயற்றிய
வெற்றி வேற்கை

காப்பு

பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்
சரணவற் புதமலர் தலைக்கணி வோமே.

நூற்பயன்

வெற்றி வேற்கை வீர ராமன்
கொற்கை யாளி குலசே கரன்புகல்
நற்றமிழ் தெரிந்த நறுந்தொகை தன்னார்
குற்றங் களைவோர் குறைவிலா தவரே.

நூல்

எழுத்தறி வித்தவன் இறைவ னாவான்.
கல்விக் கழகு கசடற மொழிதல்.
செல்வர்க் கழகு செ முங்கிளை தாங்குதல்
வேதியர்க் கழகு வேதமு மொழுக்கமும்
மன்னவர்க் கழகு செங்கோன் முறைமை.
வைசியர்க் கழகு வளர்பொரு ளீட்டல்
உழவருக் கழகிங் குமுதூண் விரும்பல்
மந்திரிக் கழகு வரும்பொரு ளுரைத்தல்.
தந்திரிக் கழகு தறுக ணாண்மை.
உண்டிக் கழகு விருந்தோ டுண்டல்.
பெண்டிர்க் கழகெதீர் பேசா திருத்தல்.

குலமகட் கழகுதன் கொழுநனைப் பேணுதல்.
 விலைமகட் கழகுதன் மேனி மினுக்குதல்.
 அறிஞர்க் கழகு கற்றுணர்ந் தடங்கல்.
 வறிஞர்க் கழகு வறுமையிற் செம்மை.

அதனால்,

தேம்படு பனையின் நிரள்பழத் தொருவிதை
 வானூற வோங்கி வளம்பெற வளரினும்
 ஒருவற் கிருக்க நிழலா காதே.

தெள்ளிய வாலின் சிறுபழத் தொருவிதை
 தெண்ணீர்க் கயத்துட் சிறுமீன் சினையினும்
 நுண்ணிதே யாயினும் அண்ணல் யானை
 அணிதேர் புரவி யாட்பெரும் படையொடு
 மன்னர்க் கிருக்க நிழலா கும்மே.

அதனால்,

பெரியொ ரெல்லாம் பெரியரு மல்லர்.
 சிறியோ ரெல்லாம் சிறியரு மல்லர்.
 பெற்றோ ரெல்லாம் பிள்ளைக ளல்லர்.
 உற்றோ ரெல்லாம் உறவின ரல்லர்.
 கொண்டோ ரெல்லாம் பெண்டிரு மல்லர்.
 அடினு மாவின்பால் தன்கவை குன்றாது.
 சுடினும் செம்பொன் தன்னொளி கெடாது.
 அரைக்கினுள் சந்தனந் தன்மண மாறாது.
 புகைக்கினுங் காரகில் பொல்லாங்கு கமழாது.

கலக்கினுந் தண்கடல் சேறா காது.
 அடினும்பால் பெய்துகைப்
 பறாது பேய்ச் சுரைக்காய்
 ஊட்டினும் பல்விரை உள்ளி கமழாதே.

ஒருநாட் பழகினும் பெரியோர் கேண்மை
 இருநிலம் பிளக்க வேர்வீழ்க் கும்மே.

நூறாண்டு பழகினும் மூர்க்கர் கேண்மை
 நீர்க்குட் பாசிபோல் வேர்கொள் ளாதே.

அதனால்,

பெருமையுள் சிறுமையுந் தான்தர வருமே.

சிறியோர் செய்த சிறுபிழை யெல்லாம்
 பெரியோ ராயிற் பொறுப்பது கடனே.

சிறியோர் பெரும்பிழை செய்தன ராயிற்
 பெரியோ ரப்பிழை பொறுத்தலு மரிதே.

அதனால்,

கற்கை நன்றே கற்கை நன்றே.

பிச்சை புகினுங் கற்கை நன்றே

கல்லா வொருவன் குலநலம் பேசுதல்
 நெல்லினுட் பிறந்த பதரா கும்மே.

நாற்பாற் குலத்தின் மேற்பா வொருவன்
 கற்றில னாயிற் கீழிருப் பவனே.

எக்குடிப் பிறப்பினும் யாவரே யாயினும்
 அக்குடிக் கற்றோரை மேல்வரு கென்பர்.
 அறிவுடை யொருவனை அரசனும் விரும்பும்.

அதனால்,

அச்சமுள் ளடக்கி யறிவுகத் தில்லாக்
 கொச்சை மக்களைப் பெறுதலி னக்குடி
 எச்சமற் றேமாந் திருக்கை நன்றே.
 யானைக் கில்லை தானமுந் தருமமும்
 பூனைக் கில்லை தவமும் தயையும்
 ஞானிக் கில்லை இன்பமுந் துன்பமும்
 சிதலைக் கில்லை செவ்வமுஞ் செருக்கும்.
 முதலைக் கில்லை நீத்தும் நிலையும்.
 அச்சமு நாணமு மறிவிலோர்க் கில்லை.
 நாளுங் கிழமையும் நலிந்தோர்க் கில்லை
 கேளுங் கிளையுங் கெட்டோர்க் கில்லை.
 உடைமையும் வறுமையு மொருவழி நில்லா.
 குடைநிழ லிருந்து குஞ்சர மூர்ந்தோர்
 நடைமெலிந் தோளூர் நண்ணினு நண்ணுவர்
 சிறப்புஞ் செல்வமும் பெருமையு முடையோர்
 அறக்கூழ்ச் சாலை யடையினு மடைவார்
 அறத்திடு பிச்சை கூவி யிரப்போர்
 அரசோ டிருந்தர சாளினு மாளுவர்.

குன்றத் தனையிரு நிதியைப் படைத்தோர்
அன்றைப் பகலே யழியினு மழிவர்.

எழுநிலை மாடங் கால்சாய்ந் துக்குக்
கழுதை மேய்பா ழாகினு மாகும்.

மணவணி யணிந்த மகளி ராங்கே
பிணவணி யணிந்துதங் கொழுநரைத் தழீஇ
உடுத்த வாடை கோடி யாக
முடித்த கூந்தல் விரிப்பினும் விரிப்பர்.

பெற்றமுங் கழுதையும் மேய்ந்த வப்பாழ்
பொற்றொடி மகளிரு மைந்தருங் கூடி
நெற்பொலி நெடுநக ராயினு மாகும்.

இல்லோ ரிரப்பது மியல்பே யியல்பே.

இரந்தோர்க் கீவது முடையோர் கடனே.

நல்ல ஞாலமும் வானமும் பெறினும்
எல்லா மில்லை இல்லில் லோர்க்கே.

தறுகண் யானை தான்பெரி தாயினும்
சிறுகண் மூங்கிற் கோற்கஞ் சம்மே

குன்றுடை நெடுங்கா டீடே வாழினும்
புன்றலைப் புல்வாய் புலிக்கஞ் சம்மே.

ஆரையாம் பள்ளத் தூடே வாழினும்
தேரைபாம் பிற்கு மிகவஞ் சம்மே.

கொடுங்கோன் மன்னர் வாழு நாட்டிற்
கடும்புலி வாழுங் காடு நன்றே.

சான்றோ ரில்லாத் தொல்பதி யிருத்தலிற்
றேன்றேர் குறவர் தேய நன்றே.

காலையு மாலையு நான்மறை யோதா
அந்தண ரென்போ ரனைவரும் பதரே.

குடியலைத் திறந்து கோலொடு நின்ற
முடியுடை யிறைவனாம் முர்க்கனும் பதரே.

முதலுள பண்டங் கொண்டு வா ணிபஞ்செய்
ததன்பய னுண்ணா வணிகரும் பதரே.

வித்து மேரு முளவா யிருப்ப
ய்த்தங் கிருக்கு மேழையம் பதரே.

தன்மனை யாளத்தாய் மனைக் ககற்றிப்
பின்பவட் பாராப் பேதையும் பதரே.

தன்மனை யாளத் தனிமனை யிருத்திப்
பிறன்மனைக் கேகும் பேதையும் பதரே.

தன்னா யுதமும் தன்கையிற் பொருளும்
பிறன்கையிற் கொடுக்கும் பேதையும் பதரே.

வாய்ப்பறை யாகவுந் நாக்கடிப் பாகவுஞ்
சாற்றுவ தொன்றைப் போற்றிக் கேண்மின்.

பொய்யுடை யொருவன் சொல்வன் மையினால்
மெய்போ லும்மே மெய்போ லும்மே.

மெய்யுடை யொருவன் சொலமாட் டாமையாற்
பொய்போ லும்மே பொய்போ லும்மே.

அதனால்,

இருவர்தஞ் சொல்லையும் எழுதரங் கேட்டே
 இருவரும் பொருந்த உரையா னாகில்
 மனுநெறி முறைமையின் வழக்கிழந் தவர்தாம்
 மனமுற மறுகிநின் றமுத கண்ணீர்
 முறையுறத் தேவர் மூவர் காக்கினும்
 வழிவழி யீர்வதோர் வாளா கும்மே.

பழியா வருவது மொழியா தொழிவது.

சுழியா வருபுன லிழியா தொழிவது

துணையோ டல்லது நெடுவழி போகேல்

புணைமீ தல்லது நெடும்புன லேகேல்.

எழிலார் முலைவரி விழியார் தந்திரம்

இயலா தனகொடு முயல்வா காதே.

வழியே யேகுக வழியே மீளுக.

இவைகா ணுலகிற் கியலா மாறே.

வாழிய நலனே வாழிய நலனே.

சீந்தகைத் துளிகள்

- * அமுத கண்ணீரை உடையவனுக்குத்தான் கண்ணீரின் மொழி புரியும். மன்னிக்கும் மனப்பான்மை இருக்கும் இடத்தில் தான் இறைவன் இருக்கிறார்.
- * தவறுகள் திருத்தப்படவேண்டியவையே ஒழிய அவை விமர்சிக்கப்படவேண்டியவை அல்ல.

தேடலின் துயரங்கள்

இல்லாத ஒன்றுக்காய் (த்)
 தானிந்த மானிடம்
 ஏக்கத்தை வளர்த்துத்
 தூக்கத்தை கெடுத்துக் கொள்கிறது
 அது மனித நேயம் !

வளர்க்காத ஒன்றுக்காய் (த்)
 தானிந்த மானிடம்
 பதில்களை எல்லாம்
 கேள்விகள் ஆக்கிப் பறிதவிக்கிறது
 அது இன ஒற்றுமை !

சேர்க்காத ஒன்றுக்காய் (த்)
 தானிந்த மானிடம்
 சோகத்தைக் காட்டிச்
 சொர்க்கத்தை விலை பேசுகிறது
 அது சமாதானம் !

கிடைக்காத ஒன்றுக்காய் (த்)
 தானிந்த மானிடம்
 மழுங்கிய மனங்களால்
 மாதவம் செய்து மாள்கிறது
 அது நிம்மதி !
 நிம்மதி !!
 நிம்மதி !!!

நீர்கொழும்பு தருமலிங்கம்

அன்புக்கோர் இலட்சுமி அம்மா

எவ்வளவு காலம் வாழ்ந்தோம் என்பது முக்கியமல்ல நாம் எவ்வளவு சீரும் சிறப்போடும் வாழ்ந்தோம் என்பதே முக்கியமாகும். இதுவே மனித வாழ்க்கையை உண்மையாக அளவிடும் அளவு கோல் ஆகும். அமரர் திருமதி இலட்சுமி அம்மா வேலும் மயிலும் இதற்கோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

வடமராட்சியில் புகழ்பெற்ற கிராமமான துன்னாலை வடக்கைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அன்னை தன் இளம் வயதிலேயே கல்வியில் சிறந்து விளங்கினார். இதன் பயனாக புனிதமான தொழிலான ஆசிரியை தொழிலை மேற்கொண்டு அவ்வூரை சேர்ந்தவரும் எழுதுவினைஞரான திரு. வேலும் மயிலை மணம் முடித்து அன்னை அவர்கள் இல்லறத்தாலும் ஈதல் இசைபட வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த பெருமைக்குரியவர். எளிமையான வாழ்வும் உறுதியான உள்ளமும் கொண்டவர். அன்பின் திருவுருவாய் பண்பின் சிகரமாய் பாசத்தின் உறைவிடமாய் விளங்கியவர். அன்னாரின் சிரித்த முகமும் கனிவான பேச்சும் ஆறுதலான நடையும் செந்தழிப்பான தோற்றமும் இன்னும் எம் மனக்கண்முன் காட்சியளிக்கிறது. வீட்டிற்கு வருவோரை அன்புடன் வரவேற்கும் அன்புள்ளம் கொண்டவர். கணவனுக்கு உற்ற துணையாய் வாழ்ந்து நன்மக்களைப்பெற்று அறிவூட்டிச் சான்றோராகிய பெருமைக்குரியவர். மக்களுக்கேற்ற நல் உயர் வாழ்க்கைத் துணைகளைத் தேடிக்கொடுத்து அவர்களின் வளர்ச்சிகள் கண்டு பெருமை கொண்டவர். அன்னையின் இறப்பு அவரின் குடும்பத் தவருக்கு ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். அவரின் ஆத்மா சாந்தியடையப் பிராத்திப்போமாக.

த. கிராஜரட்ணம் - பணிப்பாளர்
உயர் தொழில் நுட்ப நிறுவனம், யாழ்ப்பாணம்.

எங்கள் 'பாக்கியம்' ரீச்சர்

'கொடை மகன் காசிநாதர்' - என்ற பாடசாலைக் கீதத்தின் வரிகள் பாடசாலையின் வரலாற்றை அறியத் தூண்டியது. கிடைத்தன தகவல்கள். மனம் நெகிழ்ந் தேன். பெருமிதம் அடைந்தேன். வரைகிறேன் பாக்கியம் ரீச்சரின் சேவையினை.

வடமராட்சியின் கல்விமான்களைத் தன்னகத்தே கொண்ட செழுமையான ஊர்தான் துன்னாலை. கல்வியைத் தமது சொத்தாகவும், முதலீடாகவும் கொண்டு வாழும் வர்க்கம் இங்கு உளது. "Study to live, Live to Study" வாழ்வதற்குப் படி. படிப்பதற்கு வாழ் என்பதே இவர்கள் வாழ்வின் மந்திரம்.

வங்கக் கடலின் முன்னே முத்தான மண்பரப்பிலே உயர்ந்த கோபுரத்துடன் அருள்பாலித்து நிற்கும் வல்லிபுர ஆழ்வார் அடியார்கள் தான் இவ்வூர் மக்கள். கோயில்கள் பல புடைசூழ்ந்த துன்னாலையின் வட பிரிவின் கண்ணே கொடைமகன் காசிநாதர் என்னும் பெருந்தகையின் புதல்வியாய் உதித்த உத்தமிதான் இலட்சுமி அம்மா. பல்கலைகள் கற்று ஆசிரியராகத் தன் பணியைத் தந்தையால் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட துன்னாலை காசிநாதர் வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பித்தார். ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்று தொடர்ந்தார் தன் பணியை இப்பாடசாலையில் - ஓய்வு பெறும்வரை. பாக்கியம் ரீச்சர் என்று அன்பாக அழைக்கப்பட்ட இவரின் நாமம் ஒலித்துக் கொண்டிருக்கிறது இவ்வூரில் இன்றும்.

காலத்தின் தேவை உணர்ந்து சைவமும் தமிழும் தழைத்தோங்க வேண்டுமென்ற பெருமனதுடன் துன்னாலையின் மத்தியில் கட்டினார் பள்ளி, பாலர் படிப்பதற்கு - தந்தை காசிநாதர். தந்தை விட்டுச் சென்ற பணியைத் தொடர்ந்தார் அப்பள்ளியிலே.

1917ல் தனது காணியில் கட்டிடம் அமைத்து பாடசா
லையை ஸ்தாபித்தார் காசிநாதர். காலம் உருண்டோடியது. அண்
மையில் உள்ள பாடசாலைக்கு விசமிகள் தீ வைத்ததும் அடுத்த
தினமே ஓலைக் கூரையுடன் விளங்கிய கட்டிடம் ஓட்டுடன் மிளிர்ந்
தது. பாடசாலையை ஆரம்பித்து 12 ஆண்டுகளில் - அணைந்தது
காசிநாதர் என்ற மெழுகுவர்த்தி.

‘இளையான் அடக்கமே அடக்கம் , கிளை ,
பொருளில்லான் கொடையே கொடை ’

என்ற சான்றோர் வாக்கிற்கு இவர் சேவை சான்று பகீர்கிறது.

பாக்கியம் ரீச்சரின் அடிப்படைக் கல்வி பெற்று உருவாகிய
பலரின் பிள்ளைகள் தான் இப்பாடசாலையை இன்றும் நிரப்பி
நிற்கின்றனர். தந்தையையும் மகளையும் பாடசாலையின் இரு கண்
களாகப் போற்றும் இப்பாடசாலையின் அதிபர் ஆசனத்தில் இருந்து
- பாடசாலையின் ஆரம்பத்திற்கும் , சேவைக்கும் , மகிமைக்கும்
வித்திட்டவர்களின் அர்ப்பணிப்பு , பெருந்தன்மை பற்றி எழுதுவதற்கு
ஏற்பட்ட ‘பாக்கியம்’ தான் - பாக்கியம் ரீச்சர். She has left behind
her “ the foot prints on the sands of time” காலம் என்னும் மண்
ணில் கால் பதித்து சென்றுள்ளார். ‘பாக்கியம்’ பெற்ற பிள்ளைகளே ,
உம் துயரைப் பகீர்கின்றோம் நாமும்.

19.06.2004

தா.ந.பரமானந்தம்

அதிபர்

துன்னாலை காசிநாதர் வித்தியாலயம் ,
கரவெட்டி.

நன்றி நவிலல்

எமது குடும்பத்தில் அச்சாணியாக இருந்து எம்மை எல்லாம் வழி நடத்தி எங்கள் நல்வாழ்வுக்காக இறுதிவரை செயலாற்றிய

எமது குடும்பத்தலைவர்

திருமதி.இலட்சுமி அம்மா வேலும் மயிலும் அவர்கள்

நோயுற்று 16A இலக்க அறையில் (Ward) இருந்த வேளையில் உதவிபுரிந்த வைத்திய நிபுணர்கள், டாக்டர்கள், தாதியர்களுக்கும், இறுதிச்சடங்கில் பங்கு கொண்டவர்களுக்கும், பல்வேறு வழிகளில் உதவி புரிந்தவர்களுக்கும், அஞ்சலி உரை நிகழ்த்தியோருக்கும். தொலைபேசியில் ஆறுதல் கூறியவர்களுக்கும், உற்றார் உறவினர் நண்பர்களுக்கும் எமது இதய பூர்வ நன்றிகள்.

இன்றைய அந்தியேட்டி, சபீண்டகரண நிகழ்வுகளில் கலந்து கொண்டவர்களுக்கும் எமது இதய பூர்வ நன்றிகள்.

துன்னாலை வடக்கு,

- குடும்பத்தினர் -

கரவெட்டி

27.06.2004

கீதா உபதேசம்

எது நடந்ததோ அது நன்றாகவே நடந்தது.

எது நடக்கிறதோ அது நன்றாகவே நடக்கிறது.

எது நடக்க இருக்கிறதோ அதுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.

உன்னுடையது எதை இழந்தாய்? எதற்காக நீ அழுகிறாய்?

எதை நீ கொண்டு வந்தாய்? அதை நீ இழப்பதற்கு

எதை நீ படைத்திருந்தாய்? அது வீணாவதற்கு

எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயோ அது இங்கிருந்தே

எடுக்கப்பட்டது. எதைக் கொடுத்தாயோ அது இங்கேயே

கொடுக்கப்பட்டது. எது இன்று உன்னுடையதோ அது

நாளை மற்றொருவருடையதாகிறது. மற்றொருநாளீ

அது வேறு ஒருவருடையதாகும்.

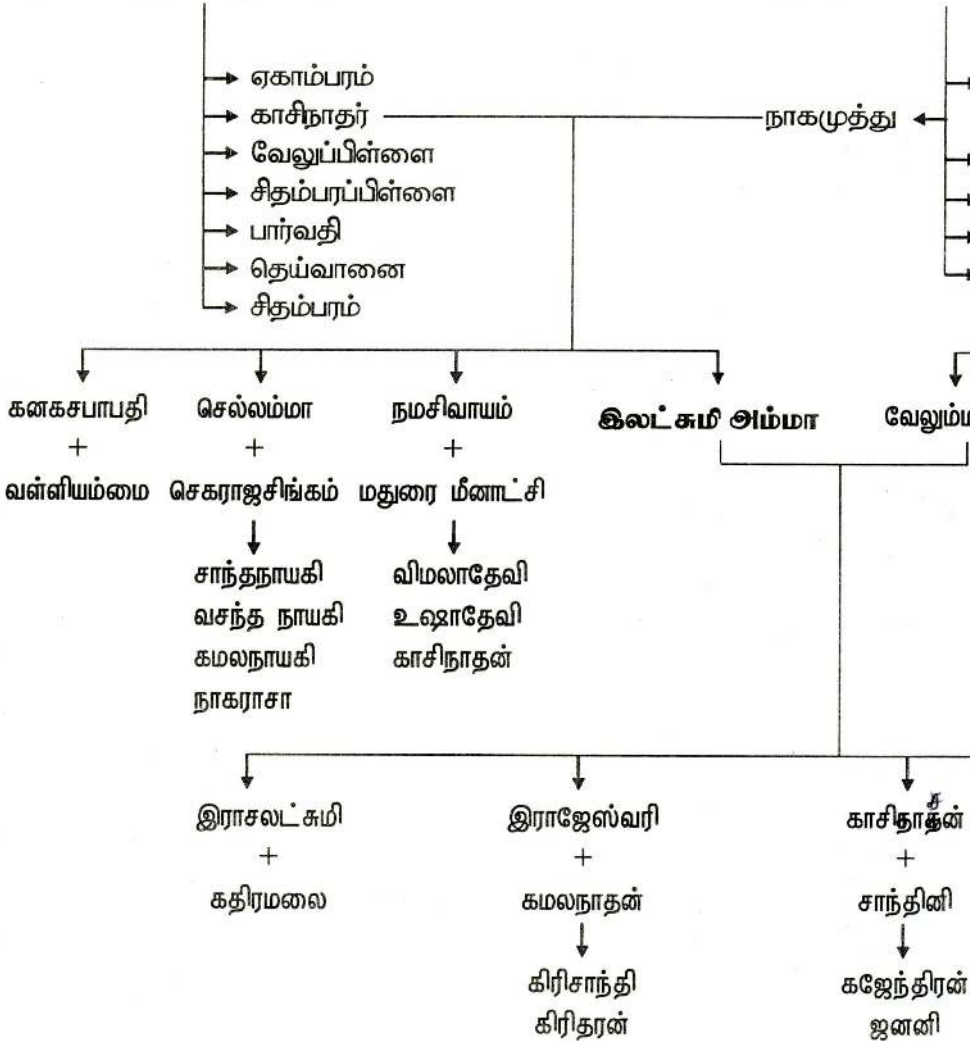
இந்த மாற்றம் உலக நியதியும்

எனது படைப்பின் சாராம்சமுமாகும்.

- பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர் -

மயில்வாகனம் + புதுநாச்சன்

அருணாசலம் +

சிவலாறு

0 + இளையபிள்ளை

மாப்பாணர் + மீனாட்சி

